

Olv.: Bölcs 12,13.16-19 – Róm 8,26-27 – Mt 13,24-43

Példabeszéd a konkolyról

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Oly sokszor hallhattuk ezt a lelki figyelmeztetést: minden egyes nap új kezdet! Minden egyes nap egy új ajándék! Életünk nem a mi kezünkben van! Az, hogy ma fölébredtünk, ez is ajándék! Sajnos többen nem ébredtek ma már föl. Földi életútjuk befejeződött.

Múlt vasárnap mennyei magvetésről beszéltünk, mert Isten azt akarja, hogy minden nap megújuljunk! Minden nap valamiképpen növekedjünk, többek legyünk! Ide is azért jövünk, mert ehhez a növekedéshez keresünk segítséget, támpontokat, amiket csak az Isten tud nekünk adni! Ha az isteni értékek jelen lesznek ebben a világban, akkor van remény arra a növekedésre, amit a szíve mélyén mindenki szeretne! Ha ez nem történik meg, akkor vágyaink, jóra törekvő szándékaink semmivé lesznek.

Kérjük Isten segítségét, hogy lélemben, emberi voltunkban növekedjünk, gazdagodjunk. Ehhez segítsen ez a mai ünneplés is. A szentmisét élő Hedvigért ajánljuk fel. Gondoljunk magyar szentjeinkre. Szent Hedvig is egy volt közülünk és áldja őt a lengyel, a litván nemzet. Mi se feledkezzünk meg róla!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Reménykedem abban, hogy az igehirdetésekből valamennyi legalább megmarad az emberek szívében! Isten mindent a teremtet világért tesz és értünk emberekért, akik a teremtés koronái vagyunk. Isten jó világot teremtet! Sajnos az ember, aki az Istentől kapott szabadságával él, ennek a világnak a rendjét megrontotta, valamiképpen tönkretette a boldogságát! Ez az oka annak, hogy az embernek tudomásul kell venni, hogy a világ nem az övé és szó szoros értelemben az élete sem az övé. A világnak küldetése van: tartson el bennünket! Nekünk embereknek is küldetésünk van, hogy egymás életét tegyük boldoggá!

Isten a megváltás rendjében felénk fordul és nem hagyja, hogy ezt a nagyon szép és gazdag világot mi emberek tönkretegyük. Az ember megmentése, a világ megváltása Isten legfontosabb műve! Ilyeneket olvasunk a Szentírásban, hogy nem könnyebb a világot megújítani, mint megteremteni! Isten mindent bevet, elsősorban a kegyelmet! Jól értsük, mikor ezt mondjuk: Isten beveti a szeretetét! Ez nem fog elfogyni!

***Isten hisz a szeretet végső győzelmében!
Mi emberek nem biztos, pedig nincs más lehetőségünk!***

Az ember szabadságával élve megrontotta a világ rendjét! Sajnos, ez valóban így van! Egyről nem szabad megfeledkezni, hogy ami ennek következtében történt, az csak isteni ajándékképpen változhat meg.

Az embernek magán kell dolgoznia!

Az ember a maga erejéből nem tudja megváltoztatni a világot! Miért? Azért, mert nem a világot kell megváltoztatni, hanem az embernek magának kell megváltozni! Körülöttünk annyi reformot lehet gyártani, annyi megújulási programot lehet hirdetni, amennyit akar az ember. Minden évben újabb és újabb programokkal, a megváltás újabb és újabb emberi elképzeléseivel találkozunk. Közben az ember nem változik! Hiába változtatunk meg akár mindent körülöttünk, ha az ember maga nem változik meg, akkor az egésznek semmi értelme!

Gondoljuk végig, mi történt itt az elmúlt 30 év alatt. Akárki akármit mond, sokkal, de sokkal jobban élünk, mint 30 évvel ezelőtt. Aki ezt nem vallja be, az hazudik önmagának. Ez nem azt jelenti, hogy nincsenek gondjaink, nincsenek problémáink.

A külső változások, a különböző programok
soha sem hoznak teljes megoldást,
mert az embernek magán kell dolgoznia!
Az emberi élet feladat!

***Az embernek magának kell ezt a feladatot vállalni,
magán kell dolgozni külön-külön mindegyikünknek!
Helyettünk ezt senki nem teszi meg!***

Hogyan győzhető le a rossz?

A kérdés az, hogy a rossz, ami megjelent a világban, - ahogy mondtam általunk, - hogyan győzhető le? Egy biztos, rosszat rosszal legyőzni nem lehet! Gondoljunk csak arra, amikor a rosszra rosszal válaszolnak. Elkezdődik a háborúskodás és soha se lesz vége! Még azt is merem mondani, hogy a rosszat hatalommal se lehet legyőzni! Az emberi berendezkedés erről szól! Mit tudna mást tenni az emberi világ?

A rossz jelen van, a rossz veszélyezteti az életünket! Rengeteg szenvedést, fájdalmat okoz nekünk embereknek! Az e világi elgondolás szerint érvényesítik a hatalmat! Kérdezem, hogy le lehet-e győzni a rosszat azzal, hogy építjük egymás után a börtönöket? Egyre kevesebb a börtön, arról beszélnek. Akiket becsuknak a börtönbe, ez általa lehet, hogy megszabadulunk egyik-másik közveszélyes embertől. Ezek az emberek, amikor kijönnek a börtönből, nem lesznek jobbak, az esetek többségében erről van szó! A rosszat nem lehet legyőzni hatalommal! Akkor mivel?

A rosszat csak szeretettel lehet legyőzni!

Csak hogy mi türelmetlenek vagyunk,
mert nagyon kicsi az eredmény!
Türelmetlenek vagyunk,
mert szinte tudjuk a tudatunk mélyén,
hogy nincs más válasz a rosszra, csak a szeretet,
de a hatásfoka nagyon kicsi!

***Isten viszont hisz a szeretet végső győzelmében!
Mi emberek igazából nem!***

Tudomásul kell vennünk, hogy a rossz bennünk fészkel! Következésképpen csak türelemmel lehetünk magunk iránt, egymás iránt! Hogy aztán ennek mennyi eredménye van?

A jó és rossz harca bennünk dúl!

Ezen a földön ezt a kérdést nem tudjuk úgy megoldani, ahogy azt mi emberek szeretnénk. Mi emberek olyanok vagyunk, hogy aki másképp gondolkodik, akinek más a véleménye, vagy akit mi rossznak ítélünk, azt legszívesebben kiiktatnánk! Nem megoldás! A megoldást másutt kell keresni! A jó és rossz harca bennünk dúl! Ezért a mai igehirdetés üzenete egyetlen mondatban:

***A rosszat túrni a nélkül,
hogy a rosszhoz igazodnánk!
Ez isteni erő! Ez a legnagyobb erő az emberben!***

Nagyon lényeges kérdés! Ha tetszik, ha nem, nincs más lehetőség! Aki más lehetőségre gondol, az önmagát nem ismeri! Aki más lehetőségre gondol, az önmagát minden alól fölmenti, ugyanakkor mást meg kritikusan, kegyetlenül ítél!

Szabadságunk által erkölcsi lénné leszünk!

Múlt vasárnap arról beszéltünk: ebben a világban megjelent az Isten országa! Isteni ajándékképpen Jézus hozta el! Isten országa elérkezett, Isten országa bennetek van, - köti lelküinkre Jézus! Mi az Isten országa? Szeretet, béke, öröm! Isten országa azok által van itt, akiknek a szívében szeretet van, békét teremtenek és örömet szereznek!

A búzamező példázata szerint Isten jót akar, Isten jó világot teremtett! Isten azt akarja, hogy mi is jók legyünk, Isten országának a fiai legyünk! Mindezek mögött - tudomásul kell vennünk, - egy „veszélyes” kérdés van: a mi szabadságunk! Mi emberek a szabadságunkkal tudunk rosszat is tenni, hála Istennek, jót is! Lehetne azt mondani, Isten miért adott nekünk szabadságot? Azért, hogy rosszak legyünk? Isten azért adott szabadságot, mert azt akarta, hogy jót tegyünk! Helyesen éljünk a szabadságunkkal! Jóra használjuk! Ha mélyebbre megyek, akkor ennél sokkal, de sokkal többről van szó!

***Isten azért adott szabadságot,
hogy az ember erkölcsi lénné váljon!
Ebben a világban csak abban az esetben tudunk együtt élni,
ha erkölcsi lénné leszünk!***

Mi az erkölcs? Ki az erkölcsös ember? Az, aki első helyre teszi az Isten akaratát! Minden erkölcsi norma foglalatja az Isten akaratát!

***Aki az Isten akaratához igazodik, az erkölcsös,
aki nem, az erkölcstelen!***

Ennek a világnak minden gondja, baja innen származik! Isten jót akar! Jó világot teremtett, jó embert akart! Jó embert teremtett! A szabadságot azért adta, hogy fölismerjük azt a jót, amit Isten nekünk szán! Aki ezt nem akarja, az hinti a konkolyt!

Amíg aludtak, jött az ellenség és hintette a konkolyt!

Lehet azt mondani, mi van akkor, amikor valaki nem ismeri az Istent? Magyarországon, Európában mindenki ismeri az Istent, ha akarja! A példabeszéd azt mondja:

***Míg aludtak, az ellenség jött és hintette a konkolyt!
Sokat alszunk! Tudjuk az igazságot és alszunk!
Az ellenség meg dolgozik!***

Tessék bekapcsolni a rádiót, a televíziót, olvasni az újságokat és mindenki megtapasztalja, hogy mennyi, de mennyi törekvéssel, szorgalommal hintik a konkolyt. Nem úgy van, hogy vannak konkoly hintők és mi vagyunk a tiszta búza! A jó, meg a rossz mindegyikünkben ott van. Ezt a küzdelmet a szívünk mélyén meg kell vívunk, hogy a jónak legyünk hordozói, nem a rossznak. A rossz egyszerűen azt jelenti: **önzés**. Aki önző, az hinti a konkolyt. Aki lusta, kényelmes, aki csak a maga javát nézi, az hinti a konkolyt. Aki osztja az igazságot, de a kis újat se mozdítja, az valójában hinti a konkolyt.

Nagyon fontos, hogy ma ezekkel a kérdésekkel mindannyian szembesüljünk. Rögtön értjük a mustármag, meg a kovász példázatát. Erkölcsös lénnyé nem akkor lesz az ember, amikor megszületik. Akkor nincs gond velünk, ártatlanok vagyunk. Erkölcsös, vagy erkölcstelen lénnyé felnőtt korunkban leszünk. Az elvetett mustármagocska és a lisztbe tett kovász éppen arról beszél, hogy a jó, az Isten országa ebben az emberi világban folyamatában jelenik meg. Ha a mustármagot nem vetik el, nem lesz belőle fa. Ha az asszony nem teszi bele a kovászt a lisztbe, a kenyér nem fog megkelni.

***Isten országába az ember a fejlődés útján érkezik meg,
megvívva magával a harcot
és főképpen Istentől tanulva azt a nagy igazságot:
Isten a rosszat tűri, de szeret bennünket!***

Ez az egyetlen perspektíva! Ki lesz ennek nyomán új emberré ez isteni titok! Ki az, aki ezzel nem él, isteni titok! Egy biztos, hogy ez a világ, amit mi elrontottunk önző gondolkodásunkkal, szabadságunkat rosszra használva, csak akkor lesz jobb, ha minél többen leszünk, akik Isten országában élünk! Mi lesz az eredménye, ez minden korban valamiképpen megmutatkozik. Amíg a világ, világ, ez a harc dúl! Az ítélet Istennél van!

+ **A M E N** +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Lehet rendet teremteni ebben a világban? Hatalommal nem, előírásokkal sem! Senkinek nem lehet előírni, hogy miképpen formálja és alakítsa a maga belső világát. Megdöbbenett, amikor mindenki erkölcsi válságot emleget és meghirdetik, hogy lehet hittanra járni a gyerekeknek, meg etikát tanulni. Amikor ezt a lehetőséget fölkinálják, akkor a leginkább szorgalmazók elkezdenek ellene beszélni. Vagyis a vágyak megvannak, hogy jobb legyen, de tenni érte! A vágyak nem arról szólnak, hogy a másik milyen legyen, avval kell foglalkozni, hogy az ember maga kész-e a jó szolgálatába állni! Nincs más út! Mennyi eredmény lesz? Éppen annyi, amennyi! Ha több lesz a jó, akkor boldogabbak leszünk, ha kevesebb lesz a jó, akkor többet szenvedünk!

***Isten szeret bennünket, mindenk ellenére!
Mi Atyánk...***

Szentmise befejezése

Kedves, jó Testvérek! Isten áldásával induljunk el! Nagyon komolyan gondoljunk erre:

A rosszat tűrjük, de a rosszhoz soha sem igazodunk!

Ez a lehetőségünk! Mi lesz ebből? Ha sokan jól döntenek, akkor jobb lesz a világ! Ha nem, akkor rosszabb lesz a világ! Reménykedjünk!